

Bruxelles, den 29. juni 2026
(OR. en)

11292/26

Interinstitutionel sag:
2026/0184 (NLE)

POLCOM 243
SERVICES 30
FDI 25
COASI 117

FORSLAG

fra:	Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
til:	Thérèse BLANCHET, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	COM(2026) 342 final
Vedr.:	Forslag til RÅDETS AFGØRELSE om undertegnelse af investeringsbeskyttelsesaftalen mellem Den Europæiske Union og Indonesien

Hermed følger til delegationerne dokument COM(2026) 342 final.

Bilag: COM(2026) 342 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 29.6.2026
COM(2026) 342 final

2026/0184 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

**om undertegnelse af investeringsbeskyttelsesaftalen mellem Den Europæiske Union og
Indonesien**

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Indonesien er EU's 30. største handelspartner for varer på verdensplan og EU's femtestørste handelspartner i Sammenslutningen af Sydøstasiatiske Nationer ("ASEAN") i 2025, mens EU er Indonesiens fjerdestørste handelspartner og tegnede sig for 6 % af landets samlede handel. Den bilaterale handel mellem de to partnere beløb sig til 28,9 mia. EUR i 2025 med EU-eksport til en værdi af 10,2 mia. EUR og EU-import til en værdi af 18,7 mia. EUR. Den bilaterale handel med tjenesteydelser mellem EU og Indonesien beløb sig til 9,3 mia. EUR i 2024, hvor EU's eksport beløb sig til 5,8 mia. EUR, og importen beløb sig til 3,5 mia. EUR. I 2024 beløb EU's udenlandske direkte investeringer i Indonesien sig til 24,7 mia. EUR, mens Indonesiens udenlandske direkte investeringer i EU var på 1,3 mia. EUR.

Den 23. april 2007 gav Rådet Kommissionen bemyndigelse til at føre forhandlinger om en frihandelsaftale med medlemsstaterne i ASEAN, som Indonesien er medlem af. Denne bemyndigelse gav mulighed for at føre bilaterale forhandlinger med medlemmer af ASEAN.

Den 15. oktober 2013 bemyndigede Rådet Kommissionen til på grundlag af en ny EU-kompetence i henhold til Lissabontraktaten at udvide de igangværende bilaterale forhandlinger med ASEAN-landene til også at omfatte investeringsbeskyttelse.

Den 13. juli 2016 bemyndigede Rådet Kommissionen til at føre forhandlinger om en omfattende økonomisk partnerskabsaftale med Indonesien ("partnerskabsaftalen").

Forhandlingerne om partnerskabsaftalen blev officielt indledt den 19. juli 2016 af den indonesiske handelsminister Thomas Lembong og EU's ambassadør til Indonesien Vincent Guérond. Forhandlingerne omfattede investeringsbeskyttelse. Efter Domstolens udtalelse 2/15 af 16. maj 2017 blev det imidlertid besluttet, at investeringsbeskyttelsesdelen skulle danne grundlag for en selvstændig aftale ("investeringsbeskyttelsesaftalen"). Kommissionen underrettede Handelspolitikudvalget om sin beslutning om at opdele partnerskabsaftalen og investeringsbeskyttelsesaftalen i 2021, da forhandlingerne blev genoptaget efter covid-19-pandemien.

Forhandlingerne om en partnerskabsaftale og investeringsbeskyttelsesaftale mellem Den Europæiske Union og Indonesien blev afsluttet med et positivt resultat den 23. september 2025 med henblik på at skabe nye muligheder og retssikkerhed for handel og investeringer mellem begge parter.

De juridisk reviderede tekster til investeringsbeskyttelsesaftalen er nu offentliggjort og kan tilgås ved at følge dette link:

[Text of the agreements - Trade and Economic Security - European Commission](#)

Kommissionen fremsætter følgende forslag til Rådets afgørelser:

- Forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse af den omfattende økonomiske partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Indonesien.
- Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af den omfattende økonomiske partnerskabsaftale mellem Den Europæiske Union og Indonesien.

- Forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse af investeringsbeskyttelsesaftalen mellem Den Europæiske Union og Indonesien.
- Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af investeringsbeskyttelsesaftalen mellem Den Europæiske Union og Indonesien.

Vedlagte forslag til Rådets afgørelse udgør det retlige instrument til undertegnelse af investeringsbeskyttelsesaftalen mellem Den Europæiske Union og Indonesien.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Forud for afslutningen af forhandlingerne om investeringsbeskyttelsesaftalen havde EU og Indonesien forhandlet en partnerskabs- og samarbejdsaftale på plads, som blev undertegnet i Jakarta den 9. november 2009 og trådte i kraft den 1. maj 2014. Aftalen danner grundlag for samarbejde på tværs af et bredt spektrum af politikområder, herunder menneskerettigheder og handel, og for regelmæssig politisk dialog og sektorsamarbejde.

Når investeringsbeskyttelsesaftalen træder i kraft, vil den eksistere side om side med partnerskabs- og samarbejdsaftalen som en specifik aftale og en integreret del af de overordnede bilaterale forbindelser mellem EU og Indonesien. De to aftaler indeholder ingen modstridende bestemmelser.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Investeringsbeskyttelsesaftalen er fuldt ud i overensstemmelse med Unionens politikker og vil ikke kræve, at EU ændrer sine regler, forskrifter eller standarder på noget reguleret område. Desuden sikrer investeringsbeskyttelsesaftalen fuldt ud EU's og Indonesiens ret til at regulere på deres territorier for at nå legitime politiske mål såsom beskyttelse af den offentlige moral, social beskyttelse eller forbrugerbeskyttelse, beskyttelse af privatlivets fred og databeskyttelse, bæredygtig udvikling eller fremme og beskyttelse af kulturel mangfoldighed.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

- **Materielt retsgrundlag**

Artikel 207 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) indeholder bestemmelser om forhandling og indgåelse af handelsaftaler som led i Unionens fælles handelspolitik, som omfatter udenlandske direkte investeringer.

Eftersom hovedformålet med investeringsbeskyttelsesaftalen er at skabe et bedre klima for udvikling af udenlandske direkte investeringer mellem EU og Indonesien og at fastsætte de nødvendige ordninger for beskyttelse af sådanne investeringer, er det materielle retsgrundlag artikel 207 i TEUF.

Henset til genstanden for den påtænkte aftale er det hensigtsmæssigt, at Kommissionen fremsætter forslaget til Rådet.

- **Proceduremæssigt retsgrundlag**

I artikel 218, stk. 5, i TEUF fastsættes det, at hvis den påtænkte aftale ikke udelukkende eller hovedsagelig vedrører den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, forelægger Kommissionen Rådet et forslag. Rådet træffer afgørelse om bemyndigelse til undertegnelse af aftalen.

Kommissionen foreslår, at der gives bemyndigelse til undertegnelse af investeringsbeskyttelsesaftalen mellem Den Europæiske Union og Indonesien med forbehold af senere indgåelse heraf.

Det proceduremæssige retsgrundlag for den foreslåede afgørelse om bemyndigelse til undertegnelse af den påtænkte aftale er artikel 218, stk. 5, i TEUF.

- **Unionens kompetence**

I overensstemmelse med Domstolens udtalelse 2/15 om frihandelsaftalen mellem EU og Singapore af 16. maj 2017 vil alle de områder, der er omfattet af investeringsbeskyttelsesaftalen, henhøre under EU's enekompetence og nærmere bestemt under anvendelsesområdet for artikel 207 i TEUF. Domstolen bekræftede EU's enekompetence i henhold til den fælles handelspolitik i henhold til artikel 207, stk. 1, i TEUF og artikel 3, stk. 2, i TEUF.

Investeringsbeskyttelsesaftalen skal derfor undertegnes af Unionen i medfør af en rådsafgørelse, jf. artikel 218, stk. 5, i TEUF, og indgås af Unionen i medfør af en rådsafgørelse, jf. artikel 218, stk. 6, i TEUF, efter Europa-Parlamentets godkendelse.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

Investeringsbeskyttelsesaftalen som fremlagt for Rådet omfatter ikke spørgsmål, der falder uden for Unionens enekompetence.

- **Proportionalitetsprincippet**

Aftaler om investeringsbeskyttelse er det rette middel til at skabe et bedre klima for udvikling af udenlandske direkte investeringer og til at fastlægge de nødvendige ordninger for beskyttelse af sådanne investeringer mellem EU og et tredjeland. Der findes ikke noget alternativ til at gøre sådanne beskyttelsesbestræbelser juridisk bindende.

Dette initiativ forfølger direkte målene for Unionens optræden udadtil og bidrager til den politiske prioritet om "EU som en stærkere global aktør". Det stemmer overens med retningslinjerne for EU's globale strategi med hensyn til at samarbejde med andre lande og forny dets eksterne partnerskaber på en ansvarlig måde for at opfylde EU's eksterne prioriteter. Det bidrager til EU's handels- og udviklingsmål.

- **Valg af instrument**

Dette forslag er i overensstemmelse med artikel 218, stk. 5, i TEUF, hvorefter Rådet kan vedtage afgørelser om undertegnelsen af internationale aftaler. Der findes ingen andre retlige instrumenter, der kan anvendes til at nå det mål, der er omhandlet i forslaget.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSETER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Høringer af interessenter**

Før og under forhandlingerne blev EU-medlemsstaterne desuden regelmæssigt underrettet mundtligt og skriftligt om de forskellige aspekter af forhandlingerne via Rådets Handelspolitikudvalg, herunder udvalgets undergruppe vedrørende tjenesteydelser og investeringer. Europa-Parlamentet blev også regelmæssigt underrettet og hørt gennem Udvalget om International Handel. De tekster, der blev udarbejdet under forhandlingerne, blev løbende rundsendt til begge institutioner under hele forløbet.

Sideløbende med forhandlingerne bestilte Kommissionen en [bæredygtighedsvurdering](#) vedrørende partnerskabsaftalen mellem EU og Indonesien.

I bæredygtighedsvurderingen, som blev afsluttet i september 2019 til støtte for forhandlingerne om en frihandels- og investeringsbeskyttelsesaftale, blev det undersøgt, hvordan handels- og investeringsbestemmelserne i den partnerskabsaftale, der var under forhandling, kan påvirke spørgsmål vedrørende økonomi, sociale forhold, menneskerettigheder og miljø i EU og Indonesien. Den byggede på den analyse, der blev fremlagt i bæredygtighedsvurderingen, der blev foretaget i 2009 til støtte for de interregionale forhandlinger om en handelsaftale mellem EU og ASEAN, og gav mere ajourførte oplysninger og et klart fokus på de særlige karakteristika og potentielle virkninger af bilaterale forhandlinger med Indonesien alene.

Samlet set blev det i bæredygtighedsvurderingen konkluderet, at aftalen forventedes at have positive virkninger for begge parter og deres samfund på tværs af alle de vigtigste økonomiske indikatorer (BNP, velfærd, global og bilateral handel), og at deres sammenlignelige omfang var større i Indonesien end i EU på grund af forskellene i de to økonomiers relative størrelse.

I forbindelse med bæredygtighedsvurderingen og under forhandlingerne gav Kommissionen civilsamfundsorganisationer mulighed for at blive hørt, stille spørgsmål og bidrage til en sund, evidensbaseret og gennemsigtig samfundsdebat, herunder gennem særlige civilsamfundsdialoger, en workshop med lokale interessenter i Indonesien, bilaterale møder, interviews og webbaserede undersøgelser.

Desuden har Kommissionen under forhandlingerne og i overensstemmelse med sin åbenhedspolitik på sit websted offentliggjort og regelmæssigt ajourført rapporter om forhandlingsrunderne, tekstforslagene, pressemeddelelser, faktablade og baggrundsinformationsmateriale.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Bæredygtighedsvurderingen vedrørende partnerskabsaftalen blev foretaget af et konsortium af uafhængige konsulentfirmaer under ledelse af Development Solutions og bestilt af Kommissionens Generaldirektorat for Handel.

- **Konsekvensanalyse**

Forhandlingerne om bilaterale frihandelsaftaler mellem EU og sydøstasiatiske lande var omfattet af den konsekvensanalyse, der blev foretaget på tidspunktet for Kommissionens forslag til et forhandlingsmandat for og en frihandelsaftale mellem EU og ASEAN.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Investeringsbeskyttelsesaftalen er ikke omfattet af Refitprocedurer.

- **Grundlæggende rettigheder**

Forslaget berører ikke beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder i Unionen.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Investeringsbeskyttelsesaftalen vil ikke have nogen finansiell indvirkning på EU's budget.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Investeringsbeskyttelsesaftalen omfatter institutionelle bestemmelser, som fastlægger strukturen for gennemførelsesorganerne med henblik på en løbende overvågning af gennemførelsen, anvendelsen og virkningerne af investeringsbeskyttelsesaftalen.

I henhold til de institutionelle bestemmelser i investeringsbeskyttelsesaftalen skal der nedsættes et udvalg, hvis hovedopgave vil være at overvåge og lette gennemførelsen og anvendelsen af aftalen.

Udvalget vil udveksle synspunkter om emner i forbindelse med gennemførelsen af aftalen med repræsentanter for civilsamfundet, der deltager i en civilsamfundsdialog.

Ved investeringsbeskyttelsesaftalen oprettes der også interne rådgivende grupper, der omfatter en afbalanceret repræsentation af uafhængige civilsamfundsorganisationer baseret på en tilgang med flere interesser, som omfatter relevante interessegrupper inden for økonomiske, sociale og miljømæssige spørgsmål. De interne rådgivende grupper kan fremsætte synspunkter og henstillinger vedrørende funktionen og gennemførelsen af investeringsbeskyttelsesaftalen og mødes mindst en gang om året.

- **Forklarende dokumenter (for direktiver)**

Ikke relevant.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Bestemmelserne i investeringsbeskyttelsesaftalen fastlægger de retlige rammer for beskyttelse af investorer og deres investeringer på EU's og Indonesiens respektive territorier. Investeringsbeskyttelsesaftalen sikrer en passende balance mellem beskyttelsen af investorer og deres investeringer på den ene side og regeringernes ret til at regulere i offentlighedens interesse på den anden side.

De materielle forpligtelser i afsnittet om investeringsbeskyttelse afspejler nøje EU's reformerede tilgang som indarbejdet i alle de EU-aftaler, der hidtil er indgået. De relevante bestemmelser bekræfter navnlig parternes ret til at regulere og bekræfter, at de lovgivningsmæssige rammer for investeringer kan udvikle sig, herunder på måder, der kan påvirke specifikke investeringer negativt.

Bestemmelserne om investeringsbeskyttelse er baseret på klare og præcise standarder, der giver grundlæggende garantier til udenlandske investorer, når de beslutter, om de vil investere i henholdsvis EU eller Indonesien. Ud over forpligtelser vedrørende ikkeforskelsbehandling omfatter disse garantier beskyttelse mod ekspropriation uden kompensation, forpligtelser vedrørende retfærdig og rimelig behandling og fysisk sikkerhed, kompensation for tab som følge af krig eller anden væbnet konflikt samt fri overførsel af midler. Det er vigtigt at bemærke, at bestemmelserne præcist definerer de omstændigheder, hvorunder det kan konstateres, at en part har overtrådt standarden for retfærdig og rimelig behandling, hvilket i væsentlig grad begrænser mulighederne for skønsmæssig fortolkning i tilfælde af tvister.

Disse beskyttelsesstandarder er endvidere underlagt specifikke undtagelser, der har til formål at bevare yderligere politisk råderum, hvis det er nødvendigt, herunder gennem tilsynsklausuler, sikkerhedsundtagelser og generelle undtagelser.

Investeringsbeskyttelsesaftalen understøttes endvidere af en solid tvistbilægelsesmekanisme, der består af a) mægling mellem investorer og stater og b) tvistbilægelse mellem stater. Mekanismen til tvistbilægelse mellem stater sikrer, at de rettigheder og forpligtelser, der er fastsat i aftalen, kan håndhæves. EU og Indonesien forpligter sig også til at genoptage forhandlingerne om bilægelse af investeringstvister mellem en part og en investor fra den anden part samt om en fortolkningsvejledning om beskatningsforanstaltninger og ekspropriation senest på datoen for investeringsbeskyttelsesaftalens ikrafttræden. I den forbindelse er de to parter enige om at tage hensyn til fremskridtene med reformen af bilægelse af investeringstvister i relevante internationale fora.

- **Undertegnelse og aftalens tekst**

Investeringsbeskyttelsesaftalens tekst forelægges Rådet sammen med dette forslag.

I overensstemmelse med traktaterne påhviler det Kommissionen at sikre undertegnelsen af investeringsbeskyttelsesaftalen med forbehold af indgåelse heraf på et senere tidspunkt.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om undertegnelse af investeringsbeskyttelsesaftalen mellem Den Europæiske Union og Indonesien

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 207, stk. 4, første afsnit, sammenholdt med artikel 218, stk. 5,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 23. april 2007 gav Rådet Kommissionen bemyndigelse til at føre forhandlinger om en frihandelsaftale med medlemsstaterne i Sammenslutningen af Sydøstasiatiske Nationer ("ASEAN"), hvor Indonesien er medlem. Denne bemyndigelse gav mulighed for at føre bilaterale forhandlinger.
- (2) I oktober 2013 udvidede Rådet anvendelsesområdet for sine forhandlingsdirektiver til at omfatte bestemmelser om investeringsbeskyttelse.
- (3) Den 13. juli 2016 bemyndigede Rådet Kommissionen til at føre forhandlinger om en omfattende økonomisk partnerskabsaftale med Indonesien, som omfatter investeringsbeskyttelse. I lyset af Den Europæiske Unions Domstols udtalelse 2/15 af 16. maj 2017 blev det besluttet at indgå en særskilt investeringsbeskyttelsesaftale.
- (4) Forhandlingerne om en investeringsbeskyttelsesaftale ("aftalen") mellem Den Europæiske Union og Indonesien blev afsluttet med et positivt resultat den 23. september 2025 sammen med forhandlingerne om en omfattende økonomisk partnerskabsaftale.
- (5) Aftalen bør sikre fremme af Unionens fælles handelspolitik, idet der indgås en aftale om investeringsbeskyttelse med Indonesien.
- (6) Aftalen bør derfor undertegnes —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Undertegnelsen af investeringsbeskyttelsesaftalen mellem Den Europæiske Union og Indonesien godkendes herved med forbehold af aftalens indgåelse.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

*På Rådets vegne
Formand*